

Programa

El projecte «Camins encontres» pretén en el decurs de properes edicions desenvolupar un programa d'exposicions, activitats, publicacions impreses i multimèdia presentades a la Fundació Suñol i distribuïdes a la xarxa.

Les sessions previstes són:

5 d'octubre de 2016 – 18 de març de 2017

Exposició

Joan Rabascall

Obres: 1975 i 2012

Franco hace deporte –Autopistas, Concesionaria Española, S.A., 1975

Del Big Bang al Big Brother, 2012

«L'al·legoria com a procediment»

AULA

Abril – setembre de 2017

Exposició

Antoni Miralda

Obres: 1977 i 2003-2007

Fest für Leda, 1977

45 ossos "Food Culture Museum", 2003-2007

«El ritual»

AULA

Fundació Suñol

Passeig de Gràcia 98 | 08008 Barcelona | T 93 496 10 32 | info@fundaciosunol.org | www.fundaciosunol.org

HORARIS: de dilluns a divendres, de 11 a 14h i de 16 a 20h. Dissabtes, de 16 a 20h. Diumenges i festius tancat. Per a altres horaris, cal concertar prèviament per telèfon o e-mail.

PATRONAT PRESIDENT: Josep Suñol. PATRONS: Mercedes Costa Rodríguez-Bauzá, Rodrigo Navia-Osorio Vijande, Silvia Noguier Figuerol

EXPOSICIÓ Camins Encontres. Joan Rabascall. Obres 1975 i 2012

05.10.2016 – 18.03.2017. **DISSENY, PROJECTE I CONTINGUTS:** Enric Franch DPC. **COORDINACIÓ:** Sergi Aguilar, Margarita Ruiz i Combalia, Xavier de Luca. **CAP D'OPERACIONS:** Jaume Brunet i Papiol. **COORDINADORA DE PROGRAMES EDUCATIUS I COMUNICACIÓ:** Patrícia Marquès. **MANTENIMENT:** Daniel Parejas. **COL·LABORADOR:** Antoni Mercader. **PRODUCCIÓ I REALITZACIÓ D'AUDIOVISUALS:** Coralí Mercader, Videografia.

PUBLICACIÓ TEXTOS: Enric Franch DPC. **COORDINACIÓ:** Margarita Ruiz i Combalia, Xavier de Luca.

TRADUCCIÓ I ASSESSORIA LINGÜÍSTICA: Rosina Nogales, la correccional (serveis textuais). **DISSENY GRÀFIC:** Pau Aguilar. **IMPRESSA:** Norprint

© d'aquesta edició: Fundació Suñol. Queda prohibida la reproducció total o parcial d'aquesta publicació sense l'autorització de l'editor.

AMB EL SUPORT DE:

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

1

Camins encontres

Col·lecció, obra, exposició i procediments

Camins encontres Col·lecció, obra, exposició i procediments

Projecte

Encontrar: trobar, una persona o cosa que es mou, una altra que li surt al pas.

Encontre: acció d'encontrar o d'encontrar-se.

Gran Enciclopèdia Catalana

El projecte «Camins encontres» proposa fer coincidir dues obres de moments diferents d'un mateix creador, l'autor, el col·leccionista, especialistes i públic en un espai concret, el de la Fundació Suñol, per tal de descobrir i aprofundir amb l'exposició i el diàleg les qüestions sobre art que ens interroguen sorgides arran d'aquest encontre.

Exposició: fer públic, mitjançant la mirada i la paraula, el que és privat.

Públic: «la ciutat i l'esfera pública són els llocs de la diversitat, de la llibertat, de l'excel·lència i del desenvolupament total dels individus, són els llocs de la política. Ser polític, viure a la polis, significa que les decisions cal prendre-les amb les paraules i amb la força de la persuasió i no per la força ni la violència. La ciutat i l'esfera pública són, doncs, els llocs de la democràcia.»

Hannah Arendt, *La condició humana*

Proposta

L'exposició és el lloc on es du, es mostra, es busca i es veu el que s'exhibeix. És el lloc físic on coincideixen, es troben, interaccionen i encontren els objectes, tant materials com immaterials, que intervenen en cada exposició. També l'exposició és on s'esdevé un procés de transformació del privat al públic. El procés expositiu és molt complex i requereix per tant procediments acurats i que els actors que hi intervinguin coneguin profundament la seva funció. L'exposició, al mateix temps que *mostra*, posa en relleu, implícitament o explícita, tot el sistema expositiu, i en el cas de l'art presenta inevitablement el propi sistema artístic: exposició i fet artístic s'entrelliguen i es modifiquen mútuament.

L'exposició no pot ser sinó lloc de conflictes, on es manifesten alhora la dissensió i el consens. Però, i cal dir-ho, ha de ser sobretot un lloc idoni per al gaudi, propici a la reflexió tranquil·la i la plenitud: si som capaços de trobar-hi el que ens manca gràcies a l'experiència estètica, hi trobarem també l'equilibri personal.

És a partir d'aquests supòsits bàsics que va néixer la idea de realitzar una sèrie d'exposicions de petit format, de baix cost però de gran ambició en què s'aconseguís subratllar al màxim el potencial del mitjà expositiu. El que es pretén és que els visitants de les exposicions gaudeixin de l'experiència de l'art d'una manera àmplia i global. De fet, el que es proposa és una sèrie de mostres que funcionin com a petits laboratoris que permetin manipular i assajar una bona part de relacions i components actius i significatius del fet expositiu i de l'activitat artística.

L'objectiu de desplegar un dispositiu concret al voltant de les obres que componen l'exposició és fer comprendre millor el sistema general de l'art, posant en relleu l'obra principal presentada amb relació al macrocosmos artístic i assenyalant-hi també el paper dels actors més actius que hi intervenen, sense oblidar el del col·leccionista com a definidor del microcosmos que configura el paisatge en què les peces de la col·lecció adquireixen un sentit particular.

Les exposicions abracen el període de temps comprès entre 1960 i l'actualitat i s'estructuren en dues sèries: la primera es relaciona directament amb la col·lecció Suñol; la segona, només indirectament. El centre de cada exposició l'ocupa una obra representativa d'un autor prèviament seleccionat, sigui o no present en la col·lecció, i al costat d'aquesta peça, i si s'escau, es presenta una obra del mateix autor, ara sí present en la col·lecció, a tall de diàleg i de contrapunt. La primera peça fa de catalitzadora per a una experiència perceptiva, comprensiva i receptiva que involucra el conjunt de treballs, l'artista, la peça concreta i la col·lecció mateixa a fi i efecte de desencadenar un seguit de reflexions fonamentals a l'entorn de la pràctica de l'art.

L'obra situada al centre de la mostra suposa, doncs, el punt d'intersecció i d'interrelació dels diferents discursos transversals que per força hi han de coincidir. Aquests discursos responen qüestions relatives als components següents:

- La col·lecció i el col·leccionista; l'obra de la col·lecció, la seva adquisició i el territori al qual pertany.
- L'obra principal i l'autor, el context sociocultural, també i especialment els procediments conceptuals i la realització (en aquest apartat es fa èmfasi a saber conèixer i valorar els diferents processos de treball i les persones involucrades, més que no pas insistir en els instruments tècnics).
- L'exposició; la presentació i la recepció; l'obra d'art i els seus efectes en l'esfera pública.

Així mateix, i molt important, aquest projecte expositiu, precís i articulat, comporta un esforç significatiu quant als procediments de comunicació per tal d'assegurar-ne la integració màxima en el si de la comunitat.

En resum, la proposta expositiva aprofundeix en qüestions imprescindibles que afecten la col·lecció i dona respostes contemporànies a sempiternes preguntes sobre la naturalesa de l'art i del fet artístic adreçades ara, no només als professionals, sinó al conjunt de la societat. Una part substancial dels esforços de la mostra ha estat també desenvolupar procediments que facilitessin la integració d'aquests treballs en l'espai públic. I tanmateix, cal admetre amb franquesa que no es pot arribar a respostes contundents o definitives, però sí que s'aborda amb escreix la possibilitat d'experimentar i comprovar de manera pràctica com actuen diferents procediments que estimulen l'experiència estètica al mateix temps que s'hi emfatitza la reflexió crítica continuada, del tot imprescindible, per enfortir la situació cultural en el context de la nostra esfera pública. En aquest darrer sentit, els espais de la Fundació Suñol i el posicionament cabdal de la Institució en el context cultural de Barcelona són d'un valor indiscutible atesa la seva aposta decidida a favor de la recerca i la divulgació.

Enric Franch, DPC

Dispositiu exposició

Sistema de presentació, informació, comunicació i participació

A les sales de la Fundació Suñol es proposa un sistema integral en el qual mitjançant la mirada es pot accedir a l'ampli mecanisme expositiu que concreta la primera mostra del projecte «Camins encontrats». Aquest mecanisme, que es mantindrà al llarg de tot el programa, es concreta relacionant els tres eixos del projecte: la col·lecció i el col·leccionista, l'autor i les dues obres escollides, i l'exposició pròpiament dita, amb tots els procediments de comunicació pertinents.

En l'esquema adjunt se'n presenten els detalls.

Nota: tots els materials informatius impresos es poden col·leccionar i també són accessibles a la xarxa.

